

Els alumnes del Conservatori i les escoles de música es foguejaran a l'escenari amb el tercer Giraconcert

Primera volada

E.V.
GIRONA

Els alumnes de nivell elemental i superior del Conservatori i de les escoles de música de les comarques de Girona tindran l'oportunitat de posar a prova els seus coneixements i compartir l'experiència de l'escenari amb altres joves solistes en la tercera edició del Giraconcert. El cicle, coordinat pel Conservatori i en el qual participen les escoles de música de Torroella de Montgrí, Olot, el Gironès i La Flauta Màgica de Figueres, incorpora aquest any a la proposta, ofereix als joves talents un estímul per perseverar en els estudis per mitjà de recitals públics que tindran lloc els mesos de març i maig del 2012 a

Els músics de la Cobla del Conservatori, que inauguren avui la temporada de concerts. ■ ARXIU

sis poblacions gironines. Els alumnes que desitgin participar-hi hauran de superar una prova de selecció, el dia 28 de gener, i els que siguin escollits interpretaran el mateix repertori en sis concerts, els dies 2, 3 i 4 de març, i el 4, 5 i 6 de maig, dins una gira que passarà per Torroella,

Olot, Cervià de Ter, Figueres i Girona. L'any passat, van participar en la gira una quarantena de joves promeses de la setantena que havien concorregut a les proves. L'objectiu és que els joves talents adquireixin seguretat i actuïn sense por dalt d'un escenari, va explicar ahir en la

presentació del cicle Iolanda Carmona, de l'escola de música de Torroella.

El Conservatori va presentar també ahir la nova temporada de concerts, que comença avui amb l'actuació de la Cobla del Conservatori, dirigida per Francesc Cassú, a l'Auditori Viader (20 h), i que fins al 29 d'abril programarà una desena de recitals, incloent-hi el concert de Nadal del pròxim dia 22. Finalment, el director acadèmic del Conservatori, Salvador Parron, va anunciar també la cinquena convocatòria de l'Aula de Música Antiga, que comença dissabte que ve i que aplega alumnes de tot l'Estat, atrets per una especialització en què el centre gironí s'ha convertit en una referència estatal. ■

La Beckett, casa d'autors

J.B.
BARCELONA

El dramaturg Josep Maria Benet i Jornet (president de la nova Fundació Sala Beckett que vetllarà pel servei als autors) va confirmar ahir que el projecte executiu que ha de convertir l'antiga cooperativa Pau i Justícia de Poblenou en la nova seu de la Beckett "és una utopia però pot fer-se i es farà". Efectivament, tan el regidor de Cultura, Jaume Ciurana, com el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, van garantir que era una sana ambició i que les administracions respectives els farien costat. Sense concretes res, però.

El projecte executiu de Flores & Prats disposa de tot el que han demanat l'equip de la Beckett: una sala per a unes 200 localitats a peu pla i en què l'escenari sigui mòbil; tres sa-

les d'assaig i espais per a l'Obrador. Una il·lusió, quasi un joc, que avui té forma en una maqueta desmuntable i que només el finançament ho farà possible. El director de la Beckett, Toni Casares, admet la paradoxa de parlar de nous equipaments en època de crisi. El projecte de la Beckett es remunta a la voluntat d'investigar de Teatro Fronterizo de Sancho Sinisterra. Ara, la Beckett vol ser la casa dels autors. Dels novells i també dels consolidats. Perquè investiguin en noves formes teatrals. I perquè es vagi seguint la trajectòria dels dramaturgs. Des de fa pocs anys, s'ha reforçat la internacionalització amb el suport de l'Institut Ramon Llull. La Beckett és l'aparador de l'autoria catalana arreu d'Europa i també és la pista d'aterratge a Barcelona dels nous dramaturgs europeus. ■

AUDITORI GIRONA

NADAL A L'AUDITORI

del 17 de desembre de 2011
al 8 de gener de 2012

dissabte 17 de desembre. 21 h · preu: 30 €
Atlanta Gospel Chorale
Gospel / Espiritual negre

divendres 30 desembre. 21 h · preu: 45 | 40 | 30 €
Nina & Orquestra de Cadaqués
Gala Extraordinària Cap d'Any: de Broadway al Paral·lel

diumenge 18 desembre. 19 h · preu: 20 | 15 €
Cor Madrigal: Christmas Festival
Nadales catalanes i música d'Advent
Mireia Barrera, direcció

diumenge 8 gener. 19 h · preu: 30 | 24 | 15 €
Festival de valsos i danses
Orquestra Simfònica del Vallès
Michal Nesterowicz, director

www.auditorigirona.org · Tel: 872 08 07 09 · twitter facebook YouTube

VENDA ANTICIPADA D'ENTRADES:
Taquilles de l'Auditori de Girona, del Teatre Municipal, del Teatre de Salt i de la Sala La Planeta

FUNDACIÓ AUDITORI PALAU DE CONGRESSOS GIRONA

Ajuntament de Girona

La Sala Beckett presenta la maqueta del nou espai, carregat d'il·lusió però sense calendari ni pressupost fixats

Nova casa de nines

Jordi Bordes
BARCELONA

En teatre, *Casa de nines* és l'obra de Henrik Ibsen. A Barcelona, la nova casa de nines és el projecte executiu de la Sala Beckett. No hi ha l'opressió de Nora, que s'adona com del domini del pare ha assumit la del marit. No. La de la Sala Beckett parla d'il·lusió i només té la incertesa de quan trigarà a concretar-se. Ahir al migdia, el dramaturg Josep Maria Benet i Jornet (president de la nova Fundació Sala Beckett que vetllarà pel servei als autors) va confirmar que el projecte executiu que ha de convertir l'antiga cooperativa Pau i Justícia del Poblenou en la nova seu de la Beckett "és una utopia però pot fer-se i es farà". Efectivament, tant el regidor de Cultura, Jaume Ciurana, com el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, van garantir que era una sana ambició i que les administracions respectives els farien costat. Sense concretar res encara, però.

El projecte executiu de Flores & Prats disposa de

La data

03.11.09

Presenten el nou local que l'Ajuntament cedeix a la Beckett. El projecte executiu s'ha redactat en 2 anys.

tot el que ha demanat l'equip de la Beckett: una sala per a unes dues-centes localitats a peu pla i en què l'escenari sigui mòbil; tres sales d'assaig; espais per a l'Obrador, i, fins i tot, un saló perquè els autors puguin conversar els dies de funció (l'autor podria

Jaume Ciurana i Ferran Mascarell beneeixen el projecte però no concreten encara ajudes

veure la reacció del públic des d'una finestreta). Una il·lusió, gairebé un joc, que avui té forma en una maqueta desmuntable i que només el finançament farà possible. El director de la Beckett, Antoni Casares, admet la paradoxa de parlar de nous equipaments en època de crisi. Ciurana defineix com a fórmula de l'èxit la il·lusió amb la il·lusió. Mascarell recorda que són necessàries les utopies per mirar de concretar-les.

El projecte de la Sala Beckett es remunta a la voluntat d'investigar de Teatre Fronterizo, de José Sanchis Sinisterra. Van explotar totes les possibilitats d'un racó al carrer Alegre de Dalt de Gràcia. L'alarma va venir quan la immobiliària que els llogava l'espai i l'Obrador va vendre tot l'edifici a Núñez & Navarro el maig del 2006. Eren anys d'alegries en el mercat immobiliari. La Beckett va llegir aquesta amenaça com una oportunitat. Feia un temps que es veia que l'espai de Gràcia ja no donava l'abast.

Ara la Beckett vol ser la casa dels autors. Dels no-

Josep Maria Benet i Jornet, president de la nova fundació, canta a la utopia davant de la maqueta ■ QUIM PUIG

vells i també dels consolidats. Perquè investiguin en noves formes teatrals. I perquè es vagi seguint la trajectòria dels dramaturgs. Des de fa pocs anys, s'ha reforçat la internacionalització amb el suport de l'Institut Ramon Llull. D'una banda, s'ha obert un web des d'on tothom pot accedir a textos traduïts, 406 traduccions de 48 autors, i hi ha hagut més de dues mil consultes de 40 països, en tres anys. Tam-

bé s'han anat multiplicant les lectures dramatitzades. La Beckett és l'aparador de l'autoria catalana arreu d'Europa i també és la pista d'aterratge a Barcelona dels nous dramaturgs europeus. Amb la Beckett al Poblenou hi podria haver una sala d'assaig per potenciar la coproducció de companyies estrangeres. Ser un nou pol de trobada, com ja ho són els indiscutibles Obradors d'estiu. ■

MÚSICA Serrat i Sabina regalen una nadala irònica

Joan Manuel Serrat i Joaquín Sabina posaran avui a la venda, només en descàrrega digital, la cançó *Cuenta conmigo*, que formarà part del pròxim treball del duo: *La orquesta del Titanic*, previst per al febrer del 2012. Serrat i Sabina, que presentaran el disc en el marc d'una gira titulada *Dos pájaros contratacan*, també han posat a disposició dels fans una nadala irònica, *Canción de Navidad*, adquirible de franc a través d'iTunes. ■

CINEMA Mor l'actor argentí Alberto de Mendoza

L'actor argentí Alberto de Mendoza, protagonista de prop de 200 pel·lícules al costat d'actrius com Carmen Sevilla o Sara Montiel, va morir ahir a Madrid als 88 anys. Nascut a Buenos Aires, va destacar en el paper de galant del cinema espanyol entre els anys cinquanta i setanta. Entre els seus papers destaquen *Tapas*, *Una abuelita de antes de la guerra*, *Filomena Marturano* o *Zorrita Martínez*. ■

CINEMA 'The artist' agafa posicions a la cursa dels Oscar

La producció francesa *The artist*, una pel·lícula muda ambientada al Hollywood dels anys vint i dirigida per Michel Hazanavicius, ha afegit els premis al millor film i director del la crítica *on-line* de Nova York i continua situant-se en un lloc privilegiat de cara als Oscar del 2012. El Festival de Canes, el públic del Festival de Sant Sebastià i la premsa de Washington ja havien distingit el film. ■

Críticacinema

Carlos Losilla

Una vida en blanc i negre

Open 24 h
Dir.: Carles Torras. Int.: Amadís de Murga, José María Blanco
Catalunya, 2011

Jo no sé si a Carles Torras li agrada molt o no el cinema de Martin Scorsese i David Lynch, però el fet és que *Open 24 h* –el seu segon llarg-

metratge en solitari després de *Trash* (2009)– sembla l'inesperat matrimoni entre *Taxi driver* i *Cabeza borradora*. Paisatges d'inspiració postindustrial, travessats per un personatge que treballa de nit, com a guarda de seguretat en una ferralleria, i que va entrant en una espiral psicòtica vertiginosa.

Motius no li'n falten: un pare alcohòlic i sempre en samarreta imperi, un germà malalt i una vida de merda són suficients per conduir-lo a la catàstrofe. I si, a més, Torras el tanca sempre en espais claustrofòbics, en plans aclaparadors i repetitius filmats en un contrastat blanc i negre, llavors no hi ha

dubte: és un film voluntàriament negre, molt negre, amb un munt de referents, encara que alguns siguin inconscients: a més de Scorsese i Lynch, un no pot deixar de pensar en determinat còmic apocalíptic, per exemple.

Torras pretén descriure la quotidianitat del protagonista, però el to no aca-

ba d'estar a l'altura d'aquest desafiament. I llavors la pel·lícula deixa veure el seu entramat involuntàriament costumista, teatral, com si els directors d'aquí no poguessin desprendre's d'uns determinats tics: els diàlegs, les situacions, fins i tot la planificació de les escenes amb la família, amb l'ad-

vocada, amb el metge, etc., transmeten una sensació artificialiosa que es contradiu amb el registre neutre i sec de la resta. El resultat és una pel·lícula pertorbadora, impactant en la seva capacitat de síntesi –només 70 minuts de duració–, que hauria guanyat encara més punts amb una mica més de contenció i seguretat en si mateixa, en el seu atractiu plantejament.